

DÂN GIÀU NƯỚC MẠNH

Phan đình Tăng

Sống trong giai-đoạn Chiến Tranh Trung Nhật, Chiến Tranh Thế Giới II, Chiến Tranh Việt Nam, Chiến Tranh Nam Bắc Hán.v.v.. tôi tự hỏi là thế giới ta đang ở có khi nào hòa bình chăng?

Ở nước ta, Chính Phủ Ngô Đình Diệm chống Mỹ đem chiến tranh vào thì bị loại một cách tàn bạo. Chính Phủ Nguyễn Văn Thiệu muốn Mỹ tiếp tục giúp ta chống Bắc Việt thì cũng bị loại phải trốn ra nước ngoài!

Nói một cách khác, khi nào thì Mỹ muốn chiến tranh, khi nào thì muốn chấm dứt? Nếu những người lèo lái quốc gia của ta biết trước được thì có lẽ ta tìm giải pháp cứu nguy kịp thời đừng để xảy ra các quốc nạn năm Quý Mão (1963) và năm Ất Mão (1975). Người tin số mạng thì cho là TT Diệm tuổi con Chuột (Tý), vì không biết mà tránh nên bị con Mèo 1963 vồ chết, TT Thiệu cũng tuổi con Chuột, thấy gương trước mắt, nên nhanh chân thoát khỏi móng vuốt của chú Mèo 1975 đành để lại con dân chịu trận!

Nhin kỹ để hiểu tại sao Mỹ phải làm như vậy? Trên thế giới hiện nay, về "đất rộng" thì Mỹ (3,717,796 dặm vuông) chỉ thua Nga (6,592,800 dặm vuông) và Gia Nã Đại (3,851,800 dặm vuông). Về "dân đông" thì Mỹ (275,562,673) chỉ thua có Tàu (1,261,832,482) và Ấn Độ (1,014,003,817). Còn nói về "giàu" thì ít nước với tới. Nói về "Mức Sản Xuất Quốc Gia" thì Mỹ (8,511 Tỉ \$US) bằng 12 Gia Nã Đại (688.3 Tỉ \$US), bằng 6 Pháp (1,320 Tỉ \$US), bằng 3 Nhật (2,900 Tỉ \$US), bằng 60 lần Việt Nam (134.8 Tỉ \$US). Chữ "giàu" thường đi đôi với chữ "mạnh". Một nước giàu mà không mạnh thì khó giàu được lâu! Vì vậy mà Mỹ phải vừa làm giàu mà vừa phải "luyện võ công" cho cao cường hơn thiên hạ! Làm một lúc hai việc đó thật là khó. Cho nên Mỹ có lúc thì làm giàu, có khi phải nghĩ làm giàu để luyện võ công. Từ đó sinh ra hai lanh vực kinh doanh rất lớn và mạnh về chính trị: kinh doanh sản xuất hàng tiêu dùng và kinh doanh sản xuất vũ khí. Đồ tiêu dùng như đồ ăn mặc, xe hơi, máy bay du lịch, máy điện toán v...v.. Vũ khí như súng đạn, máy bay tác chiến, tàu chiến, bom nguyên tử, bom khinh khí, hỏa tiễn liên lục địa v...v... Chỉ có cái khác là hạng "khách hàng" tiêu thụ: đồ tiêu dùng thì ai cũng cần, khách hàng là toàn dân và chính phủ, còn vũ khí thì chỉ có chính phủ mua mà thôi vì trách nhiệm quốc phòng là ở chính phủ. Người nhà giàu nào muốn mua một chiếc máy bay siêu thanh tác chiến chắc sẽ bị theo dõi điều tra ngay. Sau 1975, khi tổng thống Reagan lên ra luật bớt thuế lợi tức rất nhiều. Bớt thuế lợi tức thì dân có tiền nhiều hơn mua đồ tiêu dùng nhiều, trái lại chính phủ ít có tiền thuế để tiêu vào vũ khí. Các nhóm kinh doanh vũ khí có lẽ nhắc chính phủ là ham làm cho "dân giàu" mà quên nhiệm vụ là phải làm "nước mạnh" mà không cần phải gây chiến tranh chết người: chiến tranh "vũ trụ" (star war) tiêu tiền vào vũ khí như điên mà chẳng "chết thằng Tây nào", chỉ có phải vay tiền để trả. Chính phủ nợ như "Chúa Chổm" từ 1000 tỉ đô-la lên đến 3000 tỉ. Ví dụ như năm 1990, thời TT Bush Cha, Bộ Quốc Phòng ký khế ước quốc phòng là 130 tỉ đô-la (\$130,000,000,000.00) trong lúc ngân sách bị thâm thuât 220 tỉ phải vay nợ để tiêu xài giống

như ta vay mua nhà, mua xe vậy! Năm 1990 đó, kể 10 hãng thầu quốc phòng có khế ước lớn nhất như sau:

1. McDonnell Douglas Corp.	\$8,211,427,000
2. General Dynamics Corp.	\$6,303,393,000
3. General Electric Corp.	\$5,588,964,000
4. General Motors Corp.	\$4,106,570,000
5. Raytheon.	\$4,070,955,000
6. Lockheed Corp.	\$3,552,628,000
7. Maryin Marietta Corp.	\$3,491,992,000
8. United Technology Corp.	\$2,855,766,000
9. Grumman Corp.	\$2,969,966,000
10. Tenneco, Inc.	\$2,409,935,000

Năm 1999 Ngân Sách Quốc Phòng của Mỹ là 272 Tỉ Mỹ Kim, Pháp chỉ có 36 Tỉ Mỹ Kim (bằng 13% của Mỹ), Nhật 29 Tỉ Mỹ Kim (bằng 10% của Mỹ) và Gia Nã Đại chỉ có 7 Tỉ Mỹ Kim (bằng 3% của Mỹ). Cũng trong năm đó 12 hãng thầu sau đây đã được khế ước lớn nhất với Bộ Quốc Phòng:

1. Lockheed Martin	\$12,674,861,000
2. Boeing	\$11,587,893,000
3. Raytheon	\$ 6,400,696,000
4. General Dynamics	\$ 4,563,838,000
5. Northrop Grumman	\$ 3,193,168,000
6. United Technologies	\$ 2,367,579,000
7. Litton Industries	\$ 2,097,075,000
8. General Electric	\$ 1,714,027,000
9. TRW	\$ 1,431,431,000
10. Textron	\$ 1,423,064,000
11. Science Application Int.	\$ 1,358,182,000
12. Carlyle Group	\$ 1,336,324,000

Cộng chung lại lên con số khổng lồ là \$45,564,300,000 (hơn 45 tỉ đô-la). "Star War" vừa qua thì "Terorrist War" đã đến: chiến tranh này vừa gây tang tóc, lo sợ, dân bốt tiêu tiền đi nhiều, các hãng máy bay sập tiệm, các hãng sản xuất khác thì hấp hối. Trong lúc đó báo đăng là chính phủ vừa mới cho Hãng Locheed-Martin một khế ước để làm máy bay siêu thanh tác chiến!

Một anh bạn cho biết hãng Điện Tử nơi con anh làm việc vừa mới ký khế ước 40 năm với Bộ Quốc Phòng. Như vậy việc làm của con anh được bảo đảm trong 40 năm sắp đến.

Như vậy thì chiến tranh vui cho ai mà buồn cho ai?■